

TOVÁBB SZIGORÍTANÁK AZ UNIÓS MIGRÁCIÓS SZABÁLYOKAT

Alig három hónappal azután, hogy 2026. június 12-én alkalmazni kezdték az Európai Unió Migrációs és Menekültügyi Paktumát, több tagállam már a rendszer további szigorítását készíti elő. A szeptember 26-i második müncheni migrációs [találkozó](#) fő javaslatai azt mutatják, hogy a 2024-ben elfogadott paktum csak a kezdet.

A tömeges, rövid idő alatt bekövetkező határátlépések kezeléséről, a gyorsított visszaküldésekről és a Frontex szerepének bővítéséről egyeztettek az uniós és más európai országok belügyi és migrációs miniszterei Münchenben.

A [paktum](#) maga is jelentős változást hozott. Kötelezővé tette az irregulárisan érkezők regisztrációját és előszűrését, gyorsabb határeljárásokat vezetett be, megerősítette az Eurodac adatbázist, és új mechanizmust hozott létre a migrációs nyomás alatt álló tagállamok támogatására. A hangsúly azonban már most a rendszer másik oldalára, a tényleges visszaküldésekre helyeződik. Az Európai Bizottság adatai szerint 2025-ben ugyan nőtt a visszaküldések aránya, de még így is csak azok 28%-át küldték vissza, akiknek el kellett hagyniuk az Európai Unió területét.

Ezt a hiányosságot kezelné az új közös európai visszaküldési rendszer is, amelyről a Tanács és az Európai Parlament júniusban politikai megállapodást kötött. A szabályozás lehetővé tenné a más tagállamban kiadott visszaküldési határozatok végrehajtását, szigorítaná az együttműködést megtagadó migránsokra vonatkozó szabályokat, és jogi lehetőséget teremtene EU-n kívüli visszatérési központok létrehozására.

A [müncheni találkozó](#) ehhez képest újabb lépést jelent. Alexander Dobrindt német belügyminiszter olyan uniós válságmechanizmust [sürges](#), amely tömeges határátlépés esetén gyorsított visszaküldési eljárást tenne lehetővé. A közvetlen előzmény a júliusi ceutai válság, amikor rövid idő alatt több tízezer ember lépte át a marokkói–spanyol határt. Dobrindt szerint az ilyen, nem humanitárius vészhelyzetből fakadó

tömeges érkezésekre külön szabályozási kategória kidolgozása szükséges. Ehhez kapcsolódna egy 24 órán belül bevethető Frontex-egység létrehozása is.

A migrációs paktum tehát csak az alap, amelyre az elkövetkező időszak szigorításai épülnek. A Bizottság ötéves migrációs stratégiája eleve a külső határok erősítését, a visszaküldések növelését és a harmadik országokkal folytatott migrációs együttműködés kiszélesítését irányozta elő. Münchenben fentiek mellé felmerült a migrációs paktum szabályainak egyszerűsítése, bizonyos esetekben a menekült- vagy más védelmi státusz könnyebb visszavonása, valamint a Frontex jogköreinek további bővítése is.

Ez politikailag is fontos elmozdulás. A 2015 utáni uniós vitákat hosszú ideig a menedékkérők tagállamok közötti elosztása és a szolidaritás kérdése uralta. A jelenlegi napirenden ezzel szemben a határellenőrzés, a gyors eljárások, a visszaküldés és a harmadik országokkal kötött megállapodások kerültek előtérbe.

A gyorsításnak ugyanakkor jogi határai vannak. Az uniós szabályok szerint a visszaküldési döntéseket továbbra is egyénre szabottan kell meghozni, biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét, tilos a kollektív kiutasítás, emellett senkit sem lehet olyan országba küldeni, ahol üldöztetés vagy súlyos veszély fenyegeti. A következő vita ezért már arról szólhat, milyen messze lehet elmenni az eljárások gyorsításában anélkül, hogy ezek a garanciák sérülnének.